

Na początku ...

⁽¹⁾ Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. ⁽²⁾ Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.

⁽³⁾ Wtedy Bóg rzekł: Niechaj się stanie światłość! I stała się światłość. ⁽⁴⁾ Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. ⁽⁵⁾ I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek - dzień pierwszy.

⁽⁶⁾ A potem Bóg rzekł: Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugich! ⁽⁷⁾ Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, ⁽⁸⁾ Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór, a po nim poranek - dzień drugi.

⁽⁹⁾ A potem Bóg rzekł: Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaże powierzchnia sucha! A gdy tak się stało, ⁽¹⁰⁾ Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, ⁽¹¹⁾ rzekł: Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona. I stało się tak. ⁽¹²⁾ Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. ⁽¹³⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - dzień trzeci.

⁽¹⁴⁾ A potem Bóg rzekł: Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; ⁽¹⁵⁾ aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią. I stało się tak. ⁽¹⁶⁾ Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. ⁽¹⁷⁾ I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; ⁽¹⁸⁾ aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre. ⁽¹⁹⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - dzień czwarty.

⁽²⁰⁾ Potem Bóg rzekł: Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba! ⁽²¹⁾ Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, ⁽²²⁾ pobłogosławił je tymi słowami: Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj rozmnaża się na ziemi. ⁽²³⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - dzień piąty.

⁽²⁴⁾ Potem Bóg rzekł: Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta naziemne i dzikie zwierzęta według ich rodzajów! I stało się tak. ⁽²⁵⁾ Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt naziemnych. I widział Bóg, że były dobre. ⁽²⁶⁾ A wreszcie rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim zwierzęciem naziemnym! ⁽²⁷⁾ Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. ⁽²⁸⁾ Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim zwierzęciem naziemnym. ⁽²⁹⁾ I rzekł Bóg: Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. ⁽³⁰⁾ A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona. I stało się tak. ⁽³¹⁾ A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek - dzień szósty."

⁽¹⁾ W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie ich zastępy [stworzeń]. ⁽²⁾ A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął. ⁽³⁾ Wtedy pobłogosławił ów siódmy dzień i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał stwarzając.

" ⁽¹⁾ A **Wąż** był najbardziej przebiegły ze wszystkich zwierząt polnych, które Jahwe Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: Czy to prawda, że Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?

⁽²⁾ Niewiasta odpowiedziała wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, ⁽³⁾ tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli.

⁽⁴⁾ Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na pewno nie umrzecie! ⁽⁵⁾ Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.

⁽⁶⁾ Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. **Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią; a on zjadł...**

#rEV*Juti♥N

Objawienie św. Jana

⁽¹²⁾ Oto przyjdę niebawem, a moja zapłata jest ze mną, by tak każdemu odplacić, jaka jest jego praca. ⁽¹³⁾ Jam Alfa i Omega, Pierwszy i Ostatni, Początek i Koniec. ⁽¹⁴⁾ Błogosławieni, którzy płuczą swe szaty aby władza nad drzewem życia do nich należała i aby bramami wchodzili do Miasta. ⁽¹⁵⁾ Na zewnątrz są psy, guślarze, rozpustnicy, zabójcy, bałwochwalcy i każdy, kto kłamstwo kocha i nim żyje. ⁽¹⁶⁾ Ja, Jezus, posłałem mojego anioła, by wam zaświadczył o tym, co dotyczy Kościołów. Jam jest Odrosł i Potomstwo Dawida, Gwiazda świecąca, poranna. ⁽¹⁷⁾ A Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech powie: Przyjdź! I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie. ⁽¹⁸⁾ Ja świadczę każdemu, kto słucha słów proroctwa tej księgi: jeśli by ktoś do nich cokolwiek dołożył, Bóg mu dołoży plag zapisanych w tej księdze. ⁽¹⁹⁾ A jeśli by ktoś odjął co ze słów księgi tego proroctwa, to Bóg odejmie jego dział w drzewie życia i w Mieście Świętym - które są opisane w tej księdze. ⁽²⁰⁾ Mówi ten, który o tym świadczy: Zaiste, przyjdę niebawem. Amen. Przyjdź, Panie Jezu! ⁽²¹⁾ Łaska Pana Jezusa ze wszystkimi!"